

[Drachmann.]

System ved Opkrævning af Risikopræmie, og at det hele bliver henlagt under Eksportkreditudvalget, hvis Arbejde vistnok anerkendes fra alle Sider. Ligeledes er vi tilfredse med, at der for Haandværkets Vedkommende oprettes en Konto paa 100 000 Kr. til kortfristede Laan. Ogsaa her maa vi erkende, at de faktiske Forhold, Udviklingen baade i erhvervsmæssig og bankmæssig Henseende o. s. v., opfordrer til at forsøge disse Veje.

Det samme gælder med Hensyn til Landvindingsbestræbelserne, som omhandles i § 16, Udvidelsen af det aarlige Beløb fra 30 000 til 50 000 Kr. Jeg tror, at Handelsministeriet har gjort mange og gode Gerninger paa særdeles vanskelige Felter. Der er jo vistnok flere Projekter og navnlig flere Projektmagere, end der er Realiteter i alt dette; men skilles alt det overflødige og fantastiske ud, bliver der meget tilbage af godt, sundt og nyttigt, som bør fremmes og er blevet fremmet gennem disse Bevillinger, at vi med Tilfredshed vil hilse den foreslaaede Udvidelse fra 30 000 til 50 000 Kr.

Om Eksportkrediten har vi talt saa meget, og der er jo ingen Ændringer foreslaaet her. Vi kender alle dens gode Virkninger, og ogsaa dens vanskelige Sider; men herom ønsker jeg ikke at udtale andet end, at vi fra vor Side er villige til at gaa med til det foreslaaede Beløb, idet vi erkender, at Forholdene ude omkring gør disse Eksportkreditter nødvendige, hvis man skal forvente, at den danske Industri skal kunne løse sine Opgaver under de Konkurrencevilkkaar, der nu engang findes, og som vi maa rette os efter.

Idet jeg i øvrigt skal komme tilbage til Enkeltheder i det Udvalg; der vil blive nedsat, skal jeg med disse Ord tilsige mit Partis velvillige Medvirken ved Lovforslagets Gennemførelse.

Rager: De første 3 Paragraffer i det foreliggende Lovforslag omhandler det erhvervspolitiske Nævn, og samtlige ærede Ordførere har gjort Bemærkninger om dette. Jeg vil med Interesse i Udvalget se en Beretning fra den højtærede Handelsminister om, hvor mange Møder det erhvervspolitiske Nævn har holdt, siden det sidst blev diskuteret her i Salen, for derved vil vi jo faa Realiteten frem. Det kan ikke nytte noget, at man fra anden Side, hvis det nu viser sig, at der overhovedet ikke er holdt nogle Møder, vil lægge Ansvaret herfor over paa Regeringen eller Regeringspartierne; thi der

staar udtrykkelig i Loven, at det erhvervspolitiske Nævn kan sammenkaldes, naar Regeringen eller mindst 5 af Nævnets Medlemmer fremsætter Begæring derom.

Det har saaledes staaet de Partier frit for at sammenkalde Nævnet, de Partier, som nu pludselig viser saa stor Interesse i at bruge dette Instrument — det gælder navnlig for det ærede Medlem Hr. Drachmanns Vedkommende — til Understøttelse og Underbygning af den efter hans Mening, men vel ogsaa *kun* efter hans Mening, vaklende Parlamentarisme. Det har disse Partier selv i meget høj Grad Ansvaret for, hvis det viser sig, at dette Nævn ikke har holdt noget Møde eller kun har holdt et enkelt Møde — og jeg vil i hvert Fald forbeholde mig netop for at underbygge Parlamentarismen at foreslaa, at Nævnet afskaffes. Hvis dette Nævn ingen Møder har holdt, saa er det Udtryk for et Æskesystem, som absolut ikke er Parlamentarismen eller os værdigt, og som absolut ikke virker tiltalende. Om vi kommer til at savne dette Instrument, vil saa vise sig; men i saa Fald kan vi jo altid indføre det igen, ganske uafhængigt af det her foreliggende Lovforslag, hvorefter det nu engang er blevet en Afdeling, men hvor det egentlig ikke hører hjemme.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann taler om Parlamentarismens lave Kurs, men Kursen afhænger vel af, hvor man hører den omtale; den noteres jo ikke paa Børsen, saa der foreligger ikke nogen bestemt Kurs. Den er forskellig i de forskellige Kredse, og det kan jo ogsaa være, at hver enkelt sætter Kursen efter den Indsats, han gør i det hele Arbejde.

Jeg vil herefter gøre nogle Bemærkninger til §§ 4 og 9, som omhandler to ret parallelle Udvidelser, dels med Hensyn til Industrilaan og dels med Hensyn til Haandværkerlaan. Der staar her om de paagældende Garantier, at de kan gives for bestaaende Virksomheder, men, staar der, de kan ogsaa inden for et Beløb af 2 Mill. Kr. ydes for nye Virksomheder, for saa vidt disse skønnes at frembyde et forsvarligt Grundlag for Optagelse af nye Fabrikationer her i Landet.

Her vil jeg gerne sige: hvad er „et forsvarligt Grundlag“? Ja, det vil naturligvis sige, at man med den Afsætning, man under de foreliggende Forhold kan vente, og den Pris, man kan vente at opnaa, kan faa en rentabel Virksomhed ud deraf, saa at man i Løbet af en passende Tid kan frigøre sig for Nødvendigheden af Garantien. Men der vil jeg gerne sætte ind og sige, at